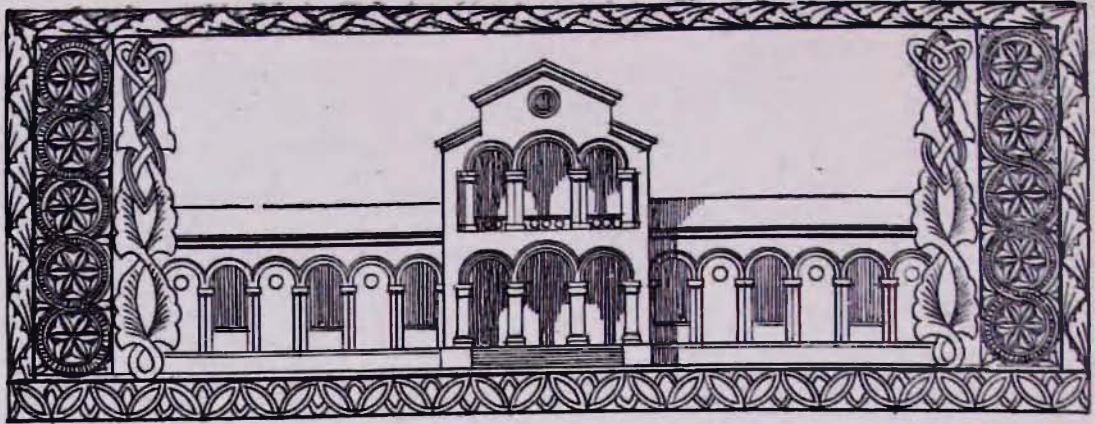

ԱՄԱՎԵՐՋԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԾԵՄԱՐԱՆՈՒՄ

Հունիսի 10-ին, ուրբաթ օր, առավոտյան ժամը 12-ին, Վեհափառ Հայրապետի բարձր նախագահության ներքո, Հոգևոր Ճեմարանի հանդիսասրահում, տեղի ունեցավ 1965—1966 ուսումնական տարվա ամսվերջի հանդիսությունը, որին ներկա էին Մայր Աթոռի միաբանությունը, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի և վերստուգիչ հանձնաժողովի անդամները, դասախոսական կազմը և մայրավանքի պաշտոնեությունը:

Հանդեսն սկսվեց Հայկական ՍՍՀ պետական հիմնի նվագով: Ապա Ճեմարանի երգչախումբը կատարեց «Որք զարդարեցին» Թարգմանչաց շարականը:

Հոգևոր Ճեմարանի ավագ վերակացու արժանապատիվ Տ. Հովհաննես քահանա Մարությանը կատարեց հանդիսության բացումը:

Այնուհետև Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչ հոգեշնորհ Տ. Ներսես ծայրագույն վարդապետ Պողոսյանը կարդաց Ճեմարանի 1965—1966 ուսումնական տարվա գործունեության ընդհանուր պատկերը՝ ներկայացնող խնամքով պատրաստված զեկուցագիրը. «Վեհափառ Տե՛ր»:

Աստուծո օգնականությամբ և Ձերդ Ս. Օծության օրհնությամբ, հունիսյան այս միջօրեին, իննամսյա աշխատանքից հետո, Մայր Աթոռիս Հոգևոր Ճեմարանի ղեկները փակում են ամառային երկամսյա արձակուրդով: 1965—1966 ուսումնական տարին ևս հանձնվում է Հոգևոր Ճեմարանի պատմության: Այս տարի ևս, հավատում ենք, որ կարողացանք մեր ուժերի ներածի շահով օգ-

տակար լինել այս սրբազան հաստատության:

Մառայության և նվիրման նույն ոգին մեզ բոլորիս հավաքել է այս սրբազան հարկի ներքո: Մենք ոչ միայն կոչման ջահը հաջորդ սերունդին փոխանցելու պարտականություն ունենք, այլ նաև ունենք գիտակցությունը մեր կյանքի գնով իսկ արժարժեքի ալդ ջահի լույսը, որը ժառանգել ենք մեր հավատի հայր Ս. Գրիգոր Լուսավորչից:

Մենք հավատում ենք մեր նախնյաց և կշարունակենք մեր կյանքի ճանապարհը նրանց գծած ուղիով, որպեսզի գալիք սերունդներն ևս ընթանան մեր ճանապարհով՝ ապահովելու համար այս Ս. Սկեղեցու հավերժությունը:

Ճեմարանի 1965—1966 ուսումնական տարին սկսել ենք անցյալ սեպտեմբերի 9-ին, 28 աշակերտներով: Այս տարվա ընթացքում 6 սաներ հեռացվել են և նրանց փոխարինել են 6 նոր սաներ: 28 թիվը մնացել է անփոփոխ, բաշխված հինգ դասարանների վրա:

Անցնող ուսումնական տարվա ընթացքում, Ճեմարանի կրթական ծրագիրը կենսագործվել է ամբողջապես: Պետք է գնահատանքով նշեմ, որ մեր դասախոսները ջանք չեն խնայել իրենց առավելագույնը տալու և կրթական ծրագիրը լիովին իրագործելու:

Ճեմարանի դասախոսական կազմի գլուխն է Վեհափառ Հայրապետը, որ շաբաթվա մեջ մի քանի ժամ, հայրաբար իջնելով Իր Գահից, գալիս է Ճեմարան, հոգեբանության, տրամաբանության և քարոզախոսության ա-

ոարկաները դասավանդելու լսարանի ուսանողության:

Ճեմարանի բոլոր դասախոսներն էլ պատրաստված և փորձառու անձնավորություններ են, լավ մասնագետ իրենց դասախոսությամբ առարկաների գծով: Պարտքն ունեւմ այս տարվա ավարտին շնորհակալություն հայտնելու մեր դասախոսներին՝ իրենց ցուցաբերած խղճամիտ և արդյունավետ գործի համար:

Ճեմարանի սաները, անխտիր, ամեն առավոտ և երեկո, գործուն մասնակցություն են բերել Մայր Տաճարի արարողություններին, մասնակցել են կիրակնօրյա ու տոնական օրերի պատարագներին: Ամեն շաբաթվա երեկոյան ժամը 9.30-ին կես ժամով հավաքվել են Մայր Տաճարում Հանգստյան ժամերգություն կատարելու և հոգևոր շինության մասին խոսելու:

Այս տարի Հոգևոր Ճեմարանից շրջանավարտ են լինում Գ լսարանի 4 բարեշնորհ սարկավազներ՝ Նղիշ Բաղրամյան, Գրիգոր Բունիթյան, Հովհաննես Հակոբյան և Դավիթ Դիլանյան: Բոլորն էլ անխափան հետևել են Ճեմարանի վեցամյա դասընթացներին: Նրանք արդեն իսկ աշխատում են իրենց ավարտաճանաչի վրա, որոնք հոկտեմբերի 1-ին հանձնվելու են Ճեմարանի տեսչության, և որոնց հաջող բանավոր պաշտպանությունից հետո, ստանալու են Ճեմարանի վկայականները:

Այս տարի Ճեմարանի հարկի տակ երեկուկների թիվը դգալի չափով շատացել էր գրեթե ամեն ամիս, երկու դասախոսություններ ունեցել, մեր հարկի տակ համերգներ են կազմակերպել, հաճախ ուսանողները համերգների են ղնացել Երևան:

Կիսամյա և ամսավերջի քննությունները որոշյալ ժամանակին են տեղի ունեցել արդյունավետ կերպով:

Գոհություն Աստուծո, այս տարի ուսանողների առողջական վիճակը գոհացուցիչ էր. լուրջ հիվանդություններ չեն ունեցել, անխուսափելի միօրյա անհանգստությունների թիվը ևս զգալի չափով պակասել է:

Այստեղ պարտք ունեւմ շնորհակալության խոսք ասելու էջմիածին քաղաքի պոլիկլինիկայի տեսչության և բժշկական անձնակազմին, որոնք երբեք չեն դլացել մեր սաներին անհրաժեշտ եղող բժշկական խնամքը ջամբելու:

Անդնող ուսումնական տարվա ընթացքում մի շարք միօրյա պտույտներ են կատարել Հայաստանի գեղատեսիլ ու պատմական վայրերը, հաճախ հետիոտն և մերթ ինքնաշարժով: Այցելել են Հովհաննավանք, Սաղ-

մոսավանք, Մուղնու Ս. Գևորգ, Գեղարդավանք, Զվարթնոց, Այդեր լիճ, Պետական թանգարան, Պատկերասրահ, Մատենադարան, Կարմիր բլուր և այլ վայրեր:

Հոգևոր Ճեմարանի գրադարանն այժմ ունի շուրջ 10 000 գրքային ֆոնդ, որից մեր սաները կանոնավորապես օգտվում են:

«Առողջ միտք՝ առողջ մարմնի մեջ»: Մենք հավատում ենք սույն նշանաբանին: Ուսանողներն այս տարի ֆուտբոլի զանազան խաղեր ունեցան այլ խմբերի հետ: Կանոնավորապես ամեն կիրակի կեսօրից հետո, քաղաքի դաշտը վարձվեց փորձերի համար: Ճեմարանում մեր սաները խաղում են վոլեյբոլ, բասկետբոլ, ֆուտբոլ և սեղանի թենիս:

Մեր խոսքը փակելուց առաջ, պարտքն ունենք երախաագիտական խոսք ասելու Վեհափառ Հայրապետին՝ Իր հայրական հոգատարության համար: Հույս ունենք, որ մեր սաները իրենց ուսումնառությամբ, կարգապահությամբ և նվիրումով կաշխատեն երախտահատույց լինել իրենց հետագա կյանքում:

Շնորհակալություններ մեր հայրենի հաղաթ կառավարության: Շնորհակալություն Գերագույն Հոգևոր հորհրդի անդամներին, Մայր Աթոռի միաբանության և բոլոր պաշտոնյաներին, որոնք իրենց թանկագին աջակցությունը եկան միացնել մեր ծառայության:

Անձնապես շնորհակալության խոսք ունեւմ Ճեմարանի վերակացու արժանապատիվ քահանա հայրերին՝ հանձինս Տ. Հովհաննես Մարությանին և Տ. Նշան Բեյլերյանին, որոնք անձնվիրությամբ լծվեցին այս հոգեշեն գործին:

Հուսկ ուրեւմ, շնորհակալություն այն բոլոր բարերարներին, որոնց օժանդակությամբ Հոգևոր Ճեմարանն իր գոյությունը շարունակում է պահպանել:

Այսու փորձեցինք հակիրճ տողերով ներկայացնել Հոգևոր Ճեմարանի առօրյան ու նպատակը:

Վստահ ենք, թե նվիրական այս գործի իրականացման ճանապարհին, Աստված կլուսավորե մեր բանականությունը, մեր աշխատանքը, կլիցքավորի մեղ մեր վհատությանց պահերին ու մեր Եկեղեցու եռամեծ հայրերը մեր կողքին կանգնած, բարոյական կորով կջամբեն մեղ մեր սուրբ նպատակի իրագործման համար:

Թող հավետ կեցցե բազմադարյան այս փոքր ածուն: Աստված երկար ու քաջառողջ կյանք պարգևի մեր Հոգևոր Հոր, Վաղգեն Ա Կաթողիկոսին Ամենայն Հայոց, որպեսզի մեր հետագա կյանքը լինի ավելի արդյունավետ ու տեսիլներով լի:

Հանդիսության երկրորդ բաժինը բաղկացել էր խմբերգերից, արտասանություններից և մրցանակաբաշխություններից:

Հոգևոր ձեմարանի երգչախումբը, երաժշտության դասատու խորեն Մեյխանաշյանի շնորհալի ղեկավարությամբ, կատարեց կոմիտասյան «Թագավոր բարով», «Թագավորի մեր», «Լեփո լելե», «Մերիկ շան», «Առնեմ երթամ» խմբերգերը: Ա դասարանի ուսանող խ. խաչատրյանն արտասանեց Չարենցի «Ես իմ անուշ Հայաստանի»-ն, Գ դասարանի ուսանող Հովհաննես Քըվըքյանը՝ Հ. Արթենյանի «Գպրության աստղերը», Գ լսարանի ուսանող Գրիգոր սարկավազ Բունիաթյանը՝ Գևորգ էմինի «Երգ երգոց»-ը, Ա դասարանի ուսանող Տ. Սահակյանը՝ Ն. Զարյանի «Հայոց լեզուն», Գ լսարանի ուսանող Եղիշե սարկավազ Բաղրամյանը՝ Լ. Միրիշանյանի «Հայերի դարձը»: Գ դասարանի ուսանող Ա. Գալստյանը դաշնամուրի վրա կատարեց Շոպենի «Վալս»-ը:

Ա լսարանի ուսանող Սասունիկ Վարդանյանը, հանուն Հոգևոր ձեմարանի ուսանողության, կարդաց Վեհափառ Հայրապետին ուղղված որդիական երախտագիտության և շնորհակալության շերտ զգացմունքով գրված մի ուղերձ:

«Վեհափառ Տե՛ր.

Ինձ վրա հաճելի և միևնույն ժամանակ դժվարին պարտականություն է դրված թարգմանել իննելու Հոգևոր ձեմարանի ուսանողության զգացմունքների և հույզերի, հաղորդելու իմ եղբայրների երախտագիտությանը՝ ի պատասխան Ձերդ Ս. Օծության հոգատարության:

Տարին վերջացել է:

Դեռ երեկ էր, մեր ուսուցիչներն ու դասախոսները քննում էին մեզ՝ տեսնելու համար, թե իրենց ցանած սերմերը մեր մտքի անդաստանում հասկավորվե՞լ են արդյոք:

Մենք ուզում ենք, որ հավատաք մեզ, հավատաք, որ իզուր չեն Ձեր ջանքերը:

Մենք, ձեմարանի ուսանողներս, պետք է որ անշափ երջանիկ և հպարտ զգանք մեզ, որ գտնվում ենք այստեղ, այս լուսեղեն, այս ոգեղեն կամարների տակ, ուր մարդիկ ոչ միայն հացով են ապրում, այլ նաև հոգով, գաղափարով: Հոգով ապրող մարդը, գաղափարին ծառայող մարդը չի կարող վատ ու չնչին լինել:

Այստեղ իսկապես ամեն բան պատմություն է, հուշ, հուշը մասունք է ու մասունքը՝ սրբություն: Եվ պատահական չէ, որ հայ մարդը մի առանձին հուզումով է խոսում Ս. էջմիաճնի, Մայր Աթոռի և Հոգևոր ձեմարանի մասին: Զէ՛ որ դարեր շարունակ այս

սուրբ ակունքներից է ծագել միակ լույսը հորդառատ, առանց որի խավար կլինեիր մեր ժողովրդի ճամբան: Եվ մենք դրոշակաւորն ենք այդ լույսի: Մենք վաղվա ճրագներն ենք. որ պիտի այրվենք:

Մեր բոլորիս խոսքն է՝ շնորհակալություն, Վեհափառ Տե՛ր, շնորհակալություն մեր դասախոսներին և տեսչության, որոնց ինքնամոռաց ու համառ աշխատանքով լուսավորվում են մեր մտքերն ու սրտերը:

Թույլ տվեք, Վեհափառ Տե՛ր, Հոգևոր ձեմարանի ուսանողության կողմից համբուրել Ձեր Ս. Աջը և մաղթել Ձերդ Սրբությանը երկար տարիների առողջ կյանք, որպեսզի Ձեր և շատ այլ գործերի հետ միաժամանակ շարունակեք այն դաստիարակչական, աղօթգուտ գործը, որ սկսել եք Հոգևոր ձեմարանում:

Այնուհետև վերատեսուչ հայր սուրբը հրապարակում է անունները այն ուսանողների, որոնք ուսման, վարքուբարքի և արտադասարանական այլ օգտակար աշխատանքների համար մրցանակների են արժանացել:

Ուսման մեջ առաջնության համար պարգևատրվեցին.

Գ լսարանից՝ Գրիգոր սարկավազ Բունիաթյան և Եղիշե սարկավազ Բաղրամյան: Ա լսարանից՝ Վրեժ Ներսիսյան և Աբգար Մարտիրոսյան:

Գ դասարանից՝ Հովհաննես Քըվըքյան և Արարատ Գալստյան:

Բ դասարանից՝ Ղազարոս Կյուրեղյան, Խաչիկ Յրանկյան, Վարդան Տյուրքյան:

Ա դասարանից՝ Տիգրան Ահապյան, Ժիրայր Սիմոնյան:

Երեք ուսանողներ կրկնում են իրենց դասարանը, իսկ յոթ ուսանողներ վերաքննություն ունեն:

Գերագանց վարժի համար, միակ մրցանակը, շահեց Ա լսարանի ուսանող Վրեժ Ներսիսյանը:

Մաղկաբուծության համար պարգևատրվեցին Հովհաննես Քըվըքյանը և Արարատ Գալստյանը:

Մրցանակի արժանացած ուսանողները Վեհափառ Հայրապետի ձեռքից աջահամբուլով ստացան իրենց նվերները, դահլիճում հավաքվածների ծափերի տակ:

Հոգևոր ձեմարանում 1965—1966 ուսումնական տարվա ամսվերջի հանդիսությունը վերջացավ Վեհափառ Հայրապետի ոգեշունչ խրատականով և հայրական օրհնությամբ:

Հանդիսության ավարտին, դասախոսական կազմն ու ուսանողությունը մոտեցան Վեհափառ Հայրապետին՝ աջահամբուլով ստանալու նորին Ս. Օծության օրհնությունը: